

C/2024/537

8.1.2024

Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 6 września 2023 r. w sprawie T-578/22, Europejski Inspektor Ochrony Danych/Parlament i Rada, wniesione w dniu 16 listopada 2023 r. przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych

(Sprawa C-698/23 P)

(C/2024/537)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Europejski Inspektor Ochrony Danych (EIOD) (przedstawiciele: T. Zerdick, A. Buchta, F. Coudert i D. Nardi, pełnomocnicy)

Pozostali uczestnicy postępowania: Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego postanowienia;
- uznanie za dopuszczalną skargi EIOD o stwierdzenie nieważności art. 74a i 74b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępującego i uchylającego decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW⁽¹⁾, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/991 z dnia 8 czerwca 2022 r., w odniesieniu do współpracy Europolu z podmiotami prywatnymi, przetwarzania danych osobowych przez Europol w celu wspierania postępowań przygotowawczych oraz roli Europolu w zakresie badań naukowych i innowacji⁽²⁾; oraz
- obciążenie Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

Zarzut pierwszy: Sąd, uznając wniesioną przez EIOD skargę o stwierdzenie nieważności za niedopuszczalną, a w szczególności orzekając, że wyrok Trybunału z dnia 22 maja 1990 r. (C-70/88, EU:C:1990:217) nie może być stosowany w drodze analogii w celu ustalenia legitymacji EIOD do wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 TFUE przeciwko zaskarżonym przepisom, popełnił błąd w wykładni zasady równowagi instytucjonalnej na niekorzyść prerogatywy EIOD w zakresie niezależności i pozbawił go możliwości wniesienia skargi do sądu niezbędnej do jej wykonania.

Zarzut drugi: Sąd popełnił błąd, nie uznając, że zaskarżone przepisy dotyczą EIOD bezpośrednio i indywidualnie, pozbawiając go tym samym legitymacji procesowej do wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności na warunkach przewidzianych w art. 263 akapit czwarty, druga część zdania, TFUE.

⁽¹⁾ Dz.U. 2016, L 135, s. 53.

⁽²⁾ Dz.U. 2022, L 169, s. 1.